

Stavanger-serien «Lykkeland» er NRKs store høstsatsing

TV: «Lykkeland» har fått internasjonal oppmerksomhet allerede før premieren. I høst får tv-seerne se serien om Stavanger og oljå.

I går disket NRK opp med en høstmåned full av drama, pap-pajakt – og en mørk dokumentarserie.

– Den globale konkurransen er sterk. Vi må få publikum til å velge dette innholdet, sa kringkastingsjefen Thor Gjer-mund Eriksen innledningsvis da NRK presenterte høstpro-grammene tirsdag.

Det er duket for åtte episoder som skal følge fire unge mennesker når startskuddet for det norske oljeeventyret går i Stavanger.

De unge karakterene vi skal få følge spilles av Anne Regi-ne Ellingsæter (21), Amund Harboe (20), Malene Wadel (19) og Bart Edwards (29). I rollene møter vi også etabler-te skuespillere som Per Kjer-stad, Pia Tjelta, Vegar Hoel og Mads Sjøgård Pettersen, og premieren er lagt til oktober. Serien fikk to priser på den internasjonale tv-festivalen i Cannes i vår; for beste manus og beste musikk.

«17» er tittelen på en annen dramaserie NRK ber oss merke oss til høsten. Her skal vi til Stovner i Oslo og følge norsk-somaliske Abdi. Fra kanalhold beskrives dette som «et realistisk tenåringsdrama om vennskap, brorskap, dobbelt-liv og Groruddalen».

Humorprofilen Mikkel Niva hopper i det med egen TV-serie om hvordan det var å vokse opp uten faren sin.

Serien har fått tittelen «Uten pappa», og her utforsker Mikkel Niva farens historie – med glimt i øyet. Han besøker blant annet sin danske bestemor, og i traileren ser vi ham sitte på en benk, mens han venter på faren. Serien får sendestart i september, meldes det fra kanalhold.

Humor og alvor går også hånd i hånd i dokumentaren «F-ordet». Programleder her er ingen ringere enn Ulrikke Falch, kjent fra «Skam», og i denne serien er det kjønns-roller som skal under lupen.

«I løpet av seks episoder skal hun overbevise elevene på en vanlig videregående skole om at de er feminister», heter det blant annet fra NRK om «F-ordet» – som får premiere i november.

NRK prøver seg også med såkalt true crime når høst-mørket setter inn i oktober. Vi skal nemlig tilbake til Orderud gård. «Gåten Orderud» byr på seks episoder og NRK melder at «personer som på ulike måter var involvert i saken eller etterforskningen presenteres for nytt materia-le».

– «True crime» er en sjanger som ikke bare fascinerer og interesserer et bredt publi-kum; Det kan også være jour-nalistikk som virkelig utgjør en forskjell. Med Orderud-sa-ken har Norge en uløst draps-gåte med mange fasetter. Her er det mye å dykke ned i, og vi har fått drivende dyktige journalister og fantastiske TV-mennesker til å lage den-ne serien, uttalte prosjekt-re-daktør Marie Sjo i NRK tidli-gere om serien.

(NTB)

«Lykkeland» fikk to priser i Cannes i vår - serien får premiere i høst. Fra venstre Amund Harboe, Bart Edwards, produsent Synnøve Hørsdal, manusforfatter Mette M. Bølstad, Anne Regine Ellingsæter og Malene Wadel.

En million til Jernaldergården

STAVANGER: Jernaldergården på Ullandhaug har fått 1 mil-lion kroner av Sparebankstif-telsen SR-Bank for å rehabili-tera langhus nummer to. Prosjektet med å rehabilitere det lengste av tre langhus har vore planlagt lenge. Med pen-gåva kan det realiserast.

– Dette er ei flott gåve, og gjer at husa blir oppdaterte i tråd me kva me veit om jern-

alderens byggeskikk. Dette er ei sårt tiltrent rehabilite-ring, og heilt fantastisk at me har fått denne tildelinga, sei-er Ole Madsen, styreleiar for Stiftelsen Ullandhauggarden i ei pressemelding.

Dette er andre gong Spa-rebankstiftelsen SR-Bank gir 1 million kroner til restaure-ringsarbeid på Jernaldergår-den.

Bokanmeldelse

Les flere anmeldelser på Aftenbladet.no

Samhold, folkens, samhold - her representert ved en haug engelskmenn i røde klær. UESLEI MARCELINO / X02828

Det menn tenker på når de faktisk tenker

SAKPROSA: Kan Sartre og Heidegger hjelpe oss til å forstå hva som skjer med Viking?

Sven Egil Omdal
somdal@gmail.com

Simon Critchley: *Det vi tenker på når vi tenker på fotball.* Oversatt av Audun Vinger. Tiden Norsk Forlag. 187 sider.

Det er ikke sant at menn bare tenker på én ting. Noen ganger tenker menn også på sex. Men som regel tenker vi på fotball. Mysteriene i og rundt spillet er så mange, og krever slik innsats, at det blir lite tid til andre refleksjoner. Hvordan klarte Harry Kane å få slik fart på headingen som ga 2-1 seier over Tunisia? Hvordan er det mulig å tape 0-5 for en gjeng snekkere og rørleggere fra Sotra? Eksistensielle spørsmål som krever et svar.

Den britiske filosofen Simon Critchley har skrevet en bok som

legitimerer at også Morgenbladet innfører sportssider. Hva med en frisk diskusjon om Martin Heideggers «Væren og tid» fra 1927 kan gi svar på hva Jürgen Klopp forsøker å få til med Liverpool? Eller en øl med gutta, og en prat om hvorvidt Hegel kan brukes til å erkjenne at spillernes væren ikke er væren i seg selv, men væren for oss – tilskuerne – slik at vår anerkjennelse av dem er nødvendig for å bekrefte spillernes eksistens?

Røtter – og griskhet

Det er slike spørsmål Critchley sysler med, og det vil være løgn å påstå at en gammel laud til Examen Philosophicum er tilstrekkelig til å forstå fullt ut hva han snakker om. Dette er en fotballbok for de som diskuterer fotball som et «et grunnleggende eksempel på diskursiv rasjonalitet» og som «det eneste området av menneskelig aktivitet der den tyske filosofen og sosiologen Jürgen Habermas har rett i påstanden om den kommunika-tive handlings konsensusorienterte natur.» Prøv deg med den påstanden neste gang du stikker innom Beverly for å se Burnley mot Arsenal.

Når det er sagt, er det mye å hente også for hverdagsfilosofen i Critchleys lille essay. Han åpner med en helt nødvendig påpekning av at spillets rette form er en sosialisme der den kollekti-

ve handling kan skape noe stor-slagent – tenk Island mot Eng-land eller Argentina – mens fotballens materielle grunnlag er penger, enorme mengder til dels svært skitne penger. Fotballen er røtter og samhold, men også ut-bytting og griskhet.

Skuffelse er ok – håp er slitsomt

I korte kapitler diskuterer han gjenkjennelige erfaringer for alle som en eller annen gang er blitt dratt inn i dette spillets magnet-felt, og siden aldri har kommet seg ut derfra. Som når han påpeker at i fotball er det ikke skuffel-sen som tar livet av deg, alle vet at også deres eget lag er i stand til å tape. Det er det stadig fornyede håpet som er så enormt slitsomt. Det fortvilte håpet når ditt lag går opp til 1-3 og det er sju minuter igjen å spille, eller det desperate håpet om at fire tap på rad er så elendig at et femte nederlag er umulig.

Christchley skriver ikke like elegant om fotball som Eduardo Galeano eller Dag Solstad, men boken er likevel rik på fine formuleringer, utmerket oversatt av Audun Vinger. Den anonyme bilderedaktøren må også nevnes. Han har vært like viktig for dette prosjektet som Kieran Trippier var for Englands seier over Tunisia. Jean Paul Sartre ville forstått hva jeg mener.